

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Cap. XXXIII. Alia documenta ad meditationem pertinentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](#)

ALIA QVAEDAM DOCTR.
menta ad meditationem per-
tinentia.

CAP. XXXIII.

PRIMVM sit. Si euensat, ut si pessime accidit, vt in meditacione primi vel Secundi puncti anima copiosam inueniat considerationis & profectus materiam, non esse festinandum ad reliqua puncta, sed eidem tamdiu immorandum, quamdiu necesse fuerit, etiam si hora meditationi præstituta, in unius duntaxat puncti consideratione elabatur: tatummodo curandum, ut tota meditatio colloquio finiatur.

II. Non esset subsistendum in sola consideratione & cognitione rerum, sed ultra progrediendum, & per mouendam atque inflammandam esse volūtatem, ut fiat quod Propheta regius dicit. *In meditatione mea exardest ignis.* Affectiones autem, qui in voluntate inter meditandum excitandi, sunt hi: amor, timor, tristitia, gaudium, spes,

Psal. 58.

ORAND. ET MEDIT.

spes, desiderium, admiratio, confusio
sui ipsius: Itaque meditatione opor-
tet non esse aridam, neque in pura
speculatione sistentem, sed affectuo-
sam & plenam interioris gustus: ita
ut ex uno quoque puncto considera-
to, fructus aliquis elicatur, medi-
tansque ex his quae percipit, reflexio-
nem aliquam ad temet ipsum faciat,
& ea quae Spiritu sancto inspirante
in oratione discit, exequi proponat.

III. Ad recte meditandum plu-
rimum adiumenti adferunt senten-
tiæ sacrarum literarum: ut propterea
non inutilem rem meditans factu-
rus sit, si de materia quam meditatu-
rus est, preparata h̄ beat vnam vel
alteram insignem S. Scripturæ senten-
tiæ, ut si de sui ipsius cognitione &
hominis miserijs meditatio futura
sit, proderit considerare illud dictū
S. Iob. *Homo natus de muliere &c:* vel
si de amore Dei erga hominem, utile
erit hanc Christi Seruatoris senten-
tiæ expendere. *Sic Deus dilexit Ioan. 30*
mundum &c:

Iob. 140

IV. Similitudines quoque medi-
dita-

tationem vehementer promouent: quia visibilia huius mundi ad cognitionē inuisibilium & spiritualium, nos per ducunt; exempli causa:

Si consideranda sint gaudia cælestis gloriæ, proderit similitudo ex cœliuijs, nuptijs, diuitijs, honoribus & voluptatibus mundi huius de sumpta. Similiter si contemplanda sint Inferni supplicia, conferet non parum grauissima huius mundi malitia & supplicia, ante oculos proposta &c.

Applicatio sensuum.

QVINTVM documentum spectat ad sensuum applicationem, quæ meditationem mirum in modum adiuuat, sed locum tantummodo inuenit in meditationibus, materialē corpoream habentibus. Sensus igitur inter meditandum applicare, nihil aliud est, quam imaginari nos, videre, audire, odorari, gustare, & tāgēre spiritualiter personas in meditatione contentas, illorū vestimenta, vestigia, & omnia ad illos pertinentia, attamen omni cum humilitate ac reveren-

uerentia. Hæc autem applicatio sensuum fit ferè separatim à meditacione, & alia hora, vel si eadem fiat, meditatione & intellectus ratiocinatione finita, usurpanda erit.

Est & alia species applicationis sensuum, quæ nihil aliud est, quam considerare, exempli gratia, quid Christus Seruator noster in unoquoque sensuum pertulerit: vel quantū gaudium & voluptatem Beatiss. Virgo Maria, de Christo Domino nostro per sensus acceperit, illum intuendo, tangendo, audiendo, &c. Considerare quoque, quæ gaudia Beati in cælis, & quæ supplicia damnati in Inferno, in quinque sensibus experienti sint.

REMEDIA CONTRA DISTRACTIONES.

CAP. XXXIV.

SEXTVM pertinet ad distractiones meditanti superuenientes, & suavitatem vnguenti tanquam muscae mortuæ corruptentes, quarum

X 7. nosse

Ecclesiasticus.